

L'Emilio: un home polifacètic

Sota el cel de Granada, al barri del Albacín, en una casa de 800 anys d'antiguitat, va néixer el dia 9 de març de 1945, l'Emilio Aguilar Izquierdo, una persona, la qual, al llarg de la seva vida, li dóna unes qualitats d'original.

La seva activitat professional comença a l'any 63 quan va marxar a Sevilla a fer un curset de telefònica i és aquí on comença obligat per la feina la seva peregrinació per tot el país; va estar a Barcelona, primerament després de Madrid, allà coneix la seva muller, de Madrid a Màlaga i va tornar a Barcelona i per estar a prop de la seva dona se'n va a León on es casa i els últims 7 anys avans de venir a Girona els torna a passar a Barcelona on neixen dos dels seus fills. Després de tan viatjar consegueix el que desitjava sempre, una plaça a la central de telefònica de Girona, una ciutat petita i més saludable.

Després de viure a tants de llocs d'Espanya, per què tria Quart?

Abans de venir a Quart, havíem comprat un terreny a Estanyol amb la intenció d'anar-nos-hi fent una casa, però no pogué ésser per qüestions d'urbanisme i, al fracassar, vàrem començar a mirar i ens va agradar l'ubicació de Quart, prop de la feina, amb natura al voltant i perquè és un lloc que m'agrada i fins ara estem molt contents d'estar aquí.

Parlant de la integració, com viviu l'activitat de Quart?

La vivim una mica, quan hi ha alguna activitat de participació, com exposicions o alguna cursa, sempre hi solem anar.

La festa major encara no l'hem ensopegada mai perquè coincideix

cada any amb una cursa de 50 km., que es fa a França i tradicionalment hi he anat, i a nivell de veïns tenim molt bona relació i ara ens trobem amb molt bona predisposició per anar integrant-nos més al poble.

Coincidint per la mostra de terrissa de Quart, fou molt casual veure'l per T.V. en una cursa a Barcelona a Poblet al matí, i a la tarda passejant per la fira.

Sí, és cert, la veritat és que tinc una gran capacitat de recuperació i tot i que les meves condicions no són per ser una gran figura de l'esport, em recupero molt aviat.

Per exemple, un diumenge faig una cursa de 100 km., i l'endemà vaig a treballar com si no hagués passat res.

Emilio, quantes carreres aquest any?

Durant aquest any he fet 6 carreres de 100 km., 1 de 130 km., 2 de 50 km., dos maratons i un munt de 30 km.

Quantes més penses fer properament?

Ara em queda fer-ne una altre de 100 km., la de Santander, el dia 26 d'octubre correré en el campionat del món d'E.E.U.U. Més que res hi vaig perquè intento córrer totes les de 100 km., excepte la de Girona-Costa Brava, que no puc perquè formo part de l'organització.

Preferiria córrer, que formar

part de l'organització.

L'idea d'anar a Estats Units és perquè s'ha de concedir el pròxim campionat del món de 100 km., de l'any 92 i gairebé segur que ens el concedeixen.

Quines possibilitats i veus en aconseguir-ho?

De 7 membres que formen l'associació internacional d'ultrafons, tenim el vot de quatre i per tant tenim majoria per ara. Com que volem assegurar-nos, per això hi anem per portar documentació d'aquí i presentar el projecte, la carrera i assegurar-nos que ens concedeixen el campionat del món.

Quines novetats teniu per la propera edició dels 100 km., Costa Brava?

De moment no hi haurà cap variació en el recorregut el Costa Brava, perquè ens agrada aquest circuit obert, que unint diferents pobles, comarques, surt una carrera de 100 km., i no pas un circuit tancat, anant donant voltes. A part de lo